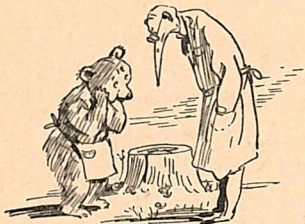

и крещи: — Зини сега!
Стой! Какво е туй, за Бога,
ти въвъ твоята бърлога

само медъ ядешъ, нали? —
Затова те зжбъ боли.
Ще ти дърпамъ азъ ушитѣ,
развалилъ си си зжбитѣ!
Две коронки ще ти сложа
да замязашъ на велможа,
две коронки, сто на сто,
отъ платина и злато.
Но да знаешъ: занапредъ
трѣбва да живѣешъ съ редъ!
Който сладкото обича,
той при зжболѣкаръ тича.
Трѣбва туй да разберешъ —
сладко съ мѣра да ядешъ!
Припка Лиса, припка, припка,
спрѣ край цвѣналата шипка
съсь превързана глава:

— Докторе, каква беда!
Леле, отъ зжби умирамъ,
идвамъ тукъ да ги пломбирамъ!

Докторътъ се понавежда,
хемъ преглежда, хемъ нарежда:
— Кжде, Лисо, бой си яла?
Пакъ кокошчица си крала.
Мигъръ мислишъ ме за простъ?
Въ гърлото ти виждамъ кость.
Въ гърлото ти тя е спрѣла,
леле, много бой си яла! —
Зжбитѣ ти потрошени,
плещитѣ ти изранени.
Който пилета краде,
дървенъ Господъ тѣй яде!
Туй не е за първи пжтъ,
но събирай си умтъ.
Че ще падне въвъ капана
нашта хитра преструвана
и тогава, ще не ще,
трѣбва най-подиръ да спре.
Слагамъ ти сега готови
челюсти прекрасни, нови,
и съсь тѣхъ ще си ядешъ
чакъ догде сама умрешъ!
Ето и свинята тукъ
тѣтре се — куцукъ, куцукъ.
— Ахъ, приятелко любима,
казвай бързо какво има?
— Докторе, едно зжбе
снощи си счупихъ на две.
Другъ пѣкъ кжтникъ ме боли,
та съ клещи го извади.
А пѣкъ този преденъ тукъ,
бие, бие като съ чукъ!
Зжболѣкарътъ тогасъ
спрѣ се, па захвана съ гласъ,
и съсь клюнѣтъ си червенъ
тропа като съсь рѣженъ.
— Мила моя, мила моя,
заслужавашъ триста боя.
Не обичашъ чистотата,